

A la descoberta dels pobles del Tren Vermell

ESPIRA DE L'AGLY

CASES-DE-PENE

ESTAGEL

MAURY

SAINT-PAUL-DE-FENOUILLET

CAUDIES-DE-FENOUILLEDES

LAPRADELLE-PUILAURENS

AXAT

Edito

Durant el vostre viatge amb el tren vermell, preneu el temps de visitar els pobles d'Espirà de l'Aglí, Cases de Pena, Estagell, Maurí, Sant Pau de Fenollet, La Pradella-Puillorenç i Axat amb l'ajuda d'aquest fascicle.

De la plana del Rosselló fins a les gorges de l'Aude, seguïu la senyalització dedicada al Tren Vermell per anar a peu de l'estació en qüestió fins als centres d'interès de cada poble.

Sobre la carretera dels castells del País càtar, el llarg de la vall de l'Aglí, cada municipi us acull per fer-vos descobrir la seva història i el seu patrimoni cultural i natural.

A nivell cultural, visites de llocs únics com el Capítol de Sant Pau de Fenollet, el castell de Puillorenç, Nostra Senyora de La Vall i els nombrosos ermitatges.

A nivell natural, nombroses excursions són abalisades el llarg del Corriol càtar.

Immergiu-vos en les aigües vives de les gorges de Galamus i en les gorges de l'Aude durant activitats de canyoning o de ràfting.

Escaleu la via fèrria sobre la Clusa de la Fou.

Cada vegada, un panorama original de paisatges diversos s'obrirà a davant vostre ! Sense oblidar els esdeveniments organitzats cada any en els pobles, per fer-vos descobrir terror i tradicions.

Ganes d'assaborir productes locals ? Els comerciants i els productors us transmeten les seves passions per les seves especialitats conegudes com el Vi Dolç Natural de Maurí i els croquants de Sant Pau. I si voleu perllongar la vostra estada, els hostalers us acolliran tot l'any.

Sumari :

Espirà de l'Aglí
Cases de Pena
Estagell
Maurí
Sant Pau de Fenollet
Cauders de Fenollet
La Pradella-Puillorenç
Axat
Plànol
Informacions generals

p. 3-5
p. 6-8
p. 9-11
p. 12-14
p. 15-17
p. 18-20
p. 21-23
p. 24-26
p. 27
p. 27

Espirà de l'Aglí

Porta d'entrada del fenolledès, Espirà de l'Aglí s'estira al sol del Rosselló en els contraforts de les Corberes, separada per la selva de Montpins.

La traça dels primers habitants a les ribes de **l'Aglí** remunta a un miler d'anys. S'han instal·lat de cada costat del riu, dominat pel mont Espirà a 455 metres. Espirà apareix el 845 en una carta de Jaume Ier, rei d'Aragó, atorgant privilegis i drets d'herbatge en els pasturatges reials, a favor dels priors d'"Aspira". Cap a l'any mil, una **església primitiva** és edificada al lloc descobert al peu del campanar. Un segle i mig més tard, el claustre realitzat per un taller que venia de Cuixà, és adossat al Priorat sotmès a la regla de Sant Agustí. Avui dia desaparegut, és reconstituït parcialment en un museu als Estats Units.

Al segle XII, aquest monestir compta més de 100 monjos i 44 monges. És amb la vinguda de Bernat de Castelló el 1195 que el Priorat sembla haver rebut un escreix de riqueses. Aquest darrer contribueix, amb els seus recursos i la competència d'obriers llombards, a la construcció del nou edifici tal com el podem descobrir avui

dia. L'església actual d'arquitectura romànica, data del segle XII.

L'església de Santa Maria

Classificada Monument Històric d'ençà del 1886, l'església de Santa Maria és un dels monuments romànics més importants i més originals del Rosselló. La seva portalada és una de les més elegants amb les seves columnes i capitells esculpits. Un altre testimoniatge de refinament, el superb aparell de marbre de les parets de la nau i del campanar atesta la importància d'aquest edifici a l'època. A l'interior, el marbre blanc en el qual són esculpits les columnes i els capitells, revesteix totalment les parets. Tot el mobiliari també és classificat.

Nostra Senyora dels Àngels

Veí de l'església, el convent de Nostra Senyora dels Àngels troba el seu origen en la història d'una família cristiana, la família Ferrer. És a mitjan segle XIX, que Vincent Ferrer expressa per testament la seva intenció que un monestir cistercenc de Trapistes sigui establert en la seva propietat d'Espirà de l'Aglí.

Les autoritats de l'Orde decideixen de crear una fundació de Trapistines.

El convent és fundat el 1852 per una desena de religioses i la comunitat es desenvolupa durant cinquanta anys per arribar a un centenar de religioses el 1900. Les lleis Combes (que imposen la laïcitat a França) al juliol 1901 obliguen al tancament de l'escola.

Una publicació en el diari oficial del 10 de juliol del 1904, ordena el tancament de l'establiment al 1er d'octubre.

La comunitat organitza una venda de tot el que posseeix per tal de poder establir-se en un altre lloc. Després de 19 anys d'exili a Espanya, la comunitat torna a instal·lar-se a França, al monestir d'Echourgnac, a Dordonya.

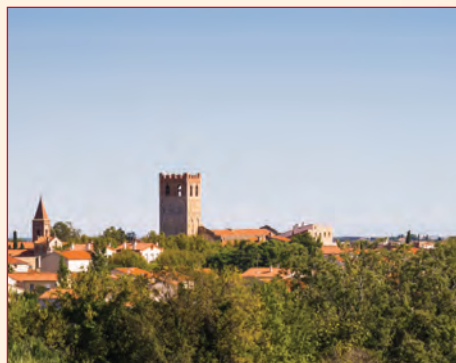
Abandonat, el convent es converteix en dipòsit de presoners alemanys durant la primera guerra mundial. El 1922, els frares maristes obren un col·legi privat, encara en activitat avui dia.

La torre del Far

Visible també des d'Espirà, la torre del Far ha jugat durant temps un paper important. Edificada al segle XI a 512 metres d'altitud, transmet de lluny senyals que rep d'Òpol i de Salses. A causa de la seva situació geogràfica, permet de comunicar amb una quinzena de castells i de torres, en particular amb la torre de Madeloc al Sud i amb el castell d'Aguilar al Nord. El seu paper és d'assenyalar l'arribada de l'enemic. Com la major part de les torres d'aquesta mena, és probable que hagi perdut la seva vocació estrictament militar al segle XV.

Produccions primerenques

Espirà és famosa a l'inici del segle per les seves produccions primerenques com els raïms de taula Jaumet, albercocs i hortalisses. Avui és la producció vitícola que constitueix l'essencial de l'agricultura. Nombrosos cellers particulars us obren les seves portes per a fer-vos assaborir el resultat del seu treball.

Les pedreres i la seva explotació

Segons la vostra opinió, quin és el punt comú entre un bolquer, un dentífric, una autopista, un canal de teulada, pastilles d'aspirina, una sabata d'esquí, pintura, cosmètics... ? Es tracta de la pedra: calcària, gres, guix, marbre, feldspats...

Al municipi d'Espirà dues pedreres són explotades, una d'elles de la qual són extreïdes l'ardit, de color negre, que es troben en capa de superfície a les carreteres o al balast de les vies fèrries. L'altra pedrera de calcari d'un blanc pur, troba la seva sortida a la indústria de la construcció.

Informacions pràctiques

Ajuntament

Carrer del 4 de setembre, 27

66600 Espirà de l'Aglí

Tel : 04 68 64 17 53

contact@espira.com - www.espira.com

Horaris : del dilluns al divendres de

8h30 a 12h30 i de 13h30 a 18h.

País Turístic Aglí-Verdoble

Casa Torreilles

plaça Francisco Ferrer,2

66310 Estagell

Tel: 04 68 29 10 42

agly-verdoble@wanadoo.fr

www.agly-tourisme.fr

Obert tot l'any del dilluns al divendres

de 10h a 12h i de 14h a 18h.

Visites i activitats

Església de Santa Maria

Excursió a la Torre de Montpins

Visites de cellers

informar-se prop del

País Turístic Aglí-Verdoble

Per a més informació:

Cases de Pena

La història de Cases de Pena comença del costat de la riba dreta de l'Aglí, al **castell comtal de Pena**. És datat del segle XI. Aquest castell s'aixecava sobre el Roc Redoun, a 335 metres d'altitud. Avui dia en resten pocs vestigis : dues bases de parets i un basament d'una torre quadrangular.

És citat per primera vegada el 1012, data a la qual Bernat Taillaferro, comte de Besalú, el dóna al seu fill Guillem. Després el castell canvia de propietaris diverses vegades abans d'ésser venut al prior d'Espirà de l'Aglí el 1265. A poc a poc ha perdut el seu interès estratègic, i és abandonat. S'utilitzen el lloc i les pedres per a construir un ermitatge.

L'ermitatge de Nostra Senyora de Pena

Visible des de l'estació de Cases de Pena, l'ermitatge de Nostra Senyora de Pena ha pres el lloc del castell comtal de Pena. La primera traça d'un ermità a Cases de Pena remunta al 1488. Contràriament a la idea que tenim avui dels ermitans, els dels segles XVII i XVIII no són religiosos isolats dels humans. A aquesta època, són accessibles i posseeixen el saber. Reben visites per

les seves coneixences i el seu bon seny. A la revolució, el 1790, els béns de l'església són declarats possessions de l'estat, la Capella de Nostra Senyora de Pena llavors és comprada pel jove municipi de Cases de Pena.

Una mica més tard, les lleis anticlericals són més flexibles i els ermitatges són oberts al culte.

Un ermità ve a instal·lar-se a Nostra Senyora de Pena el 1843.

Tanmateix, la pràctica ha canviat d'ençà del segle XVIII.

No són més religiosos sinó laics, no tenen l'aura d'abans, la pràctica s'acaba cap als anys 50.

Avui, l'ermitatge és inscrit Monument Històric i va ser restaurat el 2000.

Un pelegrinatge té lloc cada dilluns de Pasqua i de Pentecosta.

És accessible per un camí d'excursió a partir del poble.

El poble

Més baix del castell comtal, un veïnat és construït i rep el nom de l'església del castell : Santa Coloma. Instal·lant-se al peu del castell, els habitants reben la seva protecció.

Aquest poble és abandonat probablement després de la guerra o de les inundacions.

Després del segle XIII, unes cases són construïdes a la riba esquerra, però encara és només un veïnat. A l'època, no s'utilitza pas encara la paraula poble, sinó la de «Casasses».

El 1772, el poble és mencionat sota el nom de «las casas de Pena», és a dir **«les cases sobre el roc»**.

El poble esdevé independent després de la revolució i pren el nom de Cases de Pena.

Passejant-vos, trobareu el **«ninet»** al centre de la plaça de la República. Aquesta font del «ninet» en català, és la rèplica d'una font de Versalles, va ser donada per un habitant del poble el 1902.

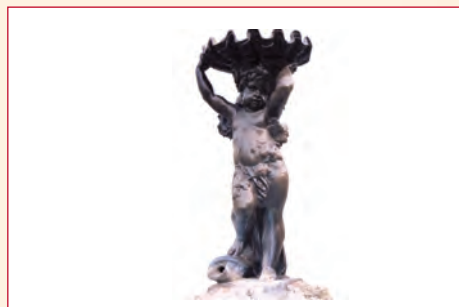
L'església de Santa Coloma dataria del segle XVII. És constituïda d'un campanar arcada, de maons, format de dos arcs de mig punt on sonen tres campanes. A l'origen, és dedicada a Sant Pantaleon, metge de l'emperador Maximià. Finalment, l'església és anomenada Santa Coloma i així torna a prendre el nom de l'antiga església edificada a la riba dreta.

Baixant cap a l'Aglí, **l'ajuntament** de Cases de Pena construït el 1934 segons l'estil Le Corbusier seria el segon edifici

de formigó armat del departament. Remarqueu, les cases del poble són edificades a base de maons o de **«cairons»** en català, molt sovint utilitzats en l'arquitectura local. S'utilitza per les cadenes d'angles (entorn d'una porta, d'una finestra o en un angle). Podreu distingir enfonsats en les parets, trossets de maons de la mida d'una nou. Permeten de mantenir el morter i també són elements de decoració.

Sortint del poble, en la direcció de Talteüll, **La Torre del Far** culmina a 512 metres d'altitud.

És accessible per un camí d'excursió. Aquesta torre era utilitzada a partir del segle XI per transmetre senyals de foc de nit i de fum de dia, que rebia d'Òpol i de Salses. Comandava l'entrada del Rosselló i assenyalava l'arribada de l'enemic.

De per la seva situació geogràfica, podia comunicar amb una quinzena de castells. Així, en el conjunt dels Pirineus Orientals, una xarxa de torres de senyals era creada i adaptada a les formes del relleu.

El Jaumet

Tasteu una de les especialitats de Cases de Pena, el Jaumet, literalment « el petit Jaume». Aquest raïm de taula és madur als voltants de Sant Jaume (finals de juliol).

El Jaumet va ser introduït a la vall per un monjo trapista a la meitat del segle XIX. A l'època, és produït en una ben petita zona: Ribesaltes, Peirestortes, Espirà de l'Aglí, Sant Esteve, Baixàs i Cases de Pena.

Aquest raïm presenta un gran avantatge: cultivat en un clima calent, madura d'hora. És doncs un dels primers raïms a arribar als mercats.

El 1930, més de 900 tonelades són produïdes amb més de 500 000 ceps. Aquest raïm de taula ha progressivament desaparegut dels mercats, els agricultors van ser obligats d'arrencar les seves vinyes.

Avui, és a poc a poc rehabilitat. Veniu a assaborir-lo durant la festa del jaumet, a l'inici d'agost!

Ocells a observar

I no oblideu abans de marxar d'aixecar els ulls vers el cel! El municipi de Cases de Pena és un dels rars municipis del Llenguadoc Rosselló on poden ser regularment observats **el pigarg i l'àguila de Bonelli**.

La presència d'aquestes espècies molt patrimonials atesta la qualitat excepcional dels aires presents al municipi.

Però aquests ocells són exposats a amenaces reals degudes a les activitats humanes.

Informacions pràctiques

Ajuntament

Avinguda de l'Hotel de Vila, 1
66600 Cases de Pena
Tel: 04 68 38 90 90
mairie.casesdepene@wanadoo.fr
Horaris : del dilluns al divendres
de 9h a 12h i de 13h a 17h.

País Turístic Aglí-Verdoble

Casa Torreilles
plaça Francisco Ferrer, 2
66310 Estagell
Tel : 04 68 29 10 42
agly-verdoble@wanadoo.fr
www.agly-tourisme.fr
Obert tot l'any del dilluns al divendres
de 10h a 12h i de 14h a 18h.

Visites i activitats :

Ermitatge de Nostra Senyora de Pena,
visita amb cita, contacteu el senyor
Lambert al 06.74.85.23.51
no accessible a les persones
minusvàlides.

Punt de partida de les excursions
al giratori de l'àrea del Molinàs.

Visites de cellers : informar-se prop del
País Turístic Aglí-Verdoble.

Per a més informació :

Estagell

Antiga frontera entre els Reialmes de França i d'Espanya, Estagell sempre ha estat un important punt de passatge lligant el Llenguadoc al Rosselló per la vall de l'Aglí.

Zona habitada d'ençà de la prehistòria, Estagell és mencionada per primera vegada en una carta de l'abadia de Lagrasse (Aude) a l'època de Carlemany. El nom de la Vila és evocat de nou en una butlla del Sant Pare el 951, sota el nom de «Villa Stagello» i «Estagellum».

Al segle XIII, després de la signatura del **tractat de Corbell**, el 1258, amb el qual el Fenolledès és incorporat al reialme de França, el fossat s'accentua entre les comunitats.

A Estagell, darrer poble abans de la frontera, ens trobem a Catalunya quan Maurí o La Tor de França pertanyen d'ara endavant al reialme de França.

A poc a poc, les diferències s'instal·len, els costums canvien, la llengua també. A Maurí, es parla la llengua d'oc (occità) i a Estagell, el català.

Les guerres successives entre França i Espanya susciten un odi terrible entre els pobles veïns però separats per una frontera.

El 1542, Estagell és pillada pels francesos. Les muralles de la vila i l'església són cremades.

Avui, **la torre del rellotge** resta un dels testimonis d'aquesta antiga fortificació. Malgrat tot, els pobles arriben a posar-se d'acord el 1330 per construir un canal portant aigua d'ençà de La Tor de França fins a Estagell. Permet d'irrigar la plana i de fer funcionar els molins d'oli i de farina. Pels curiosos, aquest sistema de ragatge encara és visible en alguns horts (carrer Urbain Paret i carrer de Belfort).

El 1639, una batalla memorable oposa els habitants d'Estagell a les tropes franceses. Durant 26 hores de combat, els 230 habitants d'Estagell combaten 300 cavallers francesos.

L'enemic perd un centenar d'homes però els habitants capitulen.

Després d'aquesta batalla, accedeixen a una fama de resistència a tota forma d'opressió.

A continuació del tractat dels Pirineus el 1659, Estagell perd el seu estatut de vila frontera.

L'església de Sant Esteve- Sant Vicenç

Passejant-se a través **la cellera**, a l'interior de l'antic recinte, empenyeu la porta de **l'església de Sant Esteve**, dedicada conjuntament a Sant Esteve i Sant Vicenç. Aquesta església dataria del segle XIV o del segle XII, segons una acta incerta de 1119.

En una capella, la pila baptismal reposa sobre una mola de molí de farina. Aquesta primera església d'estil romànic va ser destruïda i construïda de nou al segle XVII. El campanar és d'estil barroc espanyol (1713).

Aquest darrer hauria de ser més alt però els constructors no tenien prou mitjans per acabar-lo. L'església posseeix un retaule molt bonic de l'inici del segle XVII, classificat Monument Històric.

Un habitant il·lustre

Passeu sota la Torre del Rellotge per admirar l'estàtua de l'home més conegut d'Estagell.

Francesc Aragó va néixer el 1796 a Estagell.

Cèlebre per les seves qualitats d'astrònom, de matemàtic i de físic, ha jugat també un paper important en política.

Tota la seva vida, va defensar les seves idees republicanes.

Durant la revolució de 1848, accedeix al poder. Firma l'abolició de l'esclavatge a les colònies franceses. Preneu el temps de passejar-vos en els petits carrers darrere els cafès de la plaça Aragó.

Trobareu les pedres gravades sobre les façanes i les cases del segle XVII.

La capella de Sant Vicenç

A les altures del poble, descobriu la capella de Sant Vicenç i el seu panorama inconquerible sobre Estagell i el Canigó.

L'edifici actual va ser modificat al segle XIII i cobert d'una volta d'arc de mig punt reposant sobre arcs laterals.

A poc a poc abandonada per la població i arruïnada, la capella esdevé un ermitatge durant el segle XVII.

Aquest ermitatge tanca el 1790.

El 1981, la capella és totalment arruïnada, llavors l'edifici és amputat del seu pis, però la galeria amb les seves arcades és conservada.

La capella és desembarassada de totes les capes de revestiment successives i aleshores les restes de l'àbsida preromànica són descobertes.

Avui, el lloc és utilitzat com a teatre a cel obert i com a àrea de pícnic. Aprofiteu-ho per admirar les muntanyes calcàries que envolten Estagell.

Habilitades per terrasses, tancats, parets de pedres seques i capitells, són testimonis de cultures antigues.

Terres i cultures

La principal producció d'Estagell no ha estat sempre la viticultura com ho testimonien les llindes presents del carrer Philippe Morat. No tan sols representen **vinya** sinó també **blat**.

La plana interior és irrigada per les aigües de l'Aglí. El cultiu de l'**olivera** era la gran especialitat d'Estagell com ho indica l'antic molí d'oli prop del barranc de la Grave.

Avui queden alguns d'oliverars, però el vi ha esdevingut la principal producció del poble.

L'Aglí

La vall de l'Aglí també acull nombroses espècies d'ocells.

El nom del riu ve de l'àguila i demostra la importància dels ocells en aquesta vall.

Informacions pràctiques

Ajuntament

Avinguda del doctor Torreilles

66310 Estagell

Tel : 04 68 29 00 32

www.estagell.fr

mairie-estagell@wanadoo.fr

Horaris d'obertura :

del dilluns al divendres

de 8h30 a 12h i de 13h30 a 17h.

Fins a 18h els dimarts i dijous.

País Turístic Aglí-Verdoble

Casa Torreilles

plaça Francisco Ferrer,2

66310 Estagell

Tel: 04 68 29 10 42

agly-verdoble@wanadoo.fr

www.agly-tourisme.fr

Obert tot l'any del dilluns al divendres

Visites i activitats a Estagell

L'església de Sant Esteve-Sant Vicenç

Oberta al matí tota la setmana.

No accessible als minusvàlids.

La capella de Sant Vicenç, situada sobre el turó a l'est d'Estagell.

No accessible als minusvàlids.

Visites de poble

Associació Villa Stagello

Tel : 04 68 29 07 57

contact@villa-stagello.fr

www.villa-stagello.fr

Visites de cellers : informar-se prop del País Turístic Aglí-Verdoble.

Inici de les excursions d'ençà de l'Espai Mandela.

Per a més informació :

Maurí

Poble bonic, Maurí és lligat a la història càtar del **castell de Queribus** que domina el paisatge. Transformat en fortalesa pel tractat de Corbell el 1258, Queribus marcarà la frontera fins al tractat dels Pirineus el 1659.

Als segles XIX i XX, Maurí desenvolupa la seva activitat entorn d'un **Vi DOP Natural** excepcional que obtindrà l'apell·lació d'Origen Controlada «Maury» el 1936. Aquesta terra vitícola s'estira entre els espadats de calcari, sobre un sòl compost per l'essencial de margues esquistes, propici al cultiu de la vinya.

En un medi ambient de qualitat, el territori de Maurí ofereix un espectacle remarcable i natural barrejant turons, valls, vinyes i boscos mediterranis.

A la sortida del poble, descobrireu sobre la ruta del País càtar, una àrea de descans ombrosa i un estanyol a l'estiu, d'aquí se'n van un circuit BTT, un circuit de cursa d'orientació i un camí d'interpretació botànica i faunística on podreu identificar nombroses plantes mediterrànies.

Si continueu la passejada arribareu al peu del castell de Queribus, del qual la corona de França s'apoderà el 1255.

També Maurí és un poble cultural on és agradable de passejar-se pels carrers i descobrir el Recorregut del «**Trompe l'œil**». Durant tot l'any, els esdeveniments són proposats. A l'abril, durant el **Maury fromage & chocolat**, veniu a assaborir especialitats d'aquest saló d'aficionats i de professionals de la gastronomia. Al mes de maig, tasteu els vins de Maurí durant la passejada gormanda de les **Amorioles**.

Al juny, el **Festival Veus de Dones** és orgullós de ser una cita dels artistes vinguts dels quatre cantons del món per a compartir moments màgics.

Del juliol a l'agost, podeu admirar l'exposició «**Totes teles a fora**» pels carrers del poble. El buidagolfes com el mercat dels terrissaires també són cites que marquen el cor de l'estiu.

L'AOP Maurí

El poble de Maurí és situat geogràficament al centre de l'àrea de l'apell·lació d'Origen Protegida Maurí. Tres altres AOP són representades en el territori: moscat de Ribesaltes, costes del Rosselló i Costes del Rosselló Vilatge.

El terror de Maurí ha obtingut la seva reconeixença per l'INAO (Institut Nacional de l'Origen i de la Qualitat) el 6 d'agost del 1936.

S'estén en 4 municipis : Talteüll a l'est (800 ha), Rasigueres al sud (50 ha), Sant Pau de Fenollet a l'oest (850 ha) i Maurí (846 ha).

Aquesta terra particular és constituïda de margues esquistoses, l'estructura fullada dona a les arrels la possibilitat d'enfonsar-se profundament en la terra per trobar la humitat necessària a la seva alimentació.

El color negre absorbeix la calor durant el dia i la restitueix a la nit i permet així als raïms d'aconseguir una riquesa en sucre molt elevada.

La producció del Vi Dolç Natural és reservada a les terres de febles rendiments.

La producció mitjana a Maurí és de 26 hl/ha, sigui l'equivalent de 750 a 800 gr de raïms per cep de vinya.

Els 280 dies d'insolació per any i la tramuntana que bufa una mitjana d'un dia cada tres, constitueixen elements indispensables al terror de Maurí per fer grans vins. Així, d'ençà del 2011, l'AOP concerneix també els vins secs. El principal mallol que produeix Maury és el **Garnatxa Negre**.

És un raïm negre molt resistent a la secada.

Com va néixer aquest vi? El 1285, Arnau de Vilanova, regent de la Universitat de Montpeller i metge a la Cort dels Reis de Mallorca, a Perpinyà, descobreix «el casament del licor de raïm i del seu aiguardent» : **el mutatge**. Durant la fermentació, el vinyater afegeix al suc de raïm alcohol vínic a 96°, aquesta operació para l'acció dels llevats abans que no hagin pogut transformar tot el sucre en alcohol.

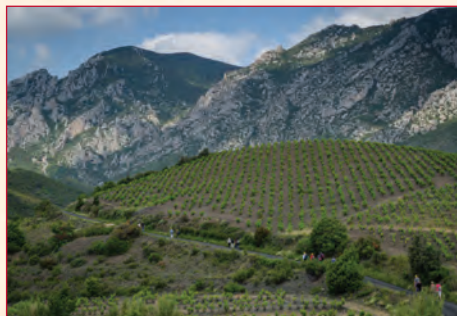
És així que els Vins Dolços Naturals conserven una part de la dolçor natural continguda en el fruit.

A través del poble

Sobre un dels mugrons d'esquist que caracteritzen els relleus de la implantació del poble, la capella de Sant Roch domina venint d'Estagell. Petita joia que sembla una capella romànica, no obstant només data del segle XIX. Va ser construïda i dedicada a Sant Roch, per la seva «protecció miraculosa» durant l'epidèmia de còlera.

Al nord del poble, sobre la carretera de Cucugnan, seguiu la **sendera d'interpretació del Roubiols**, a l'encontre de la fauna salvatge, a través de la garriga, de les vinyes i boscos mediterranis.

Al mig de pins marítims centenaris, deixeu-vos envair pels olors aromàtics del sud, on es barregen perfums d'espígol, farigola i romaní. Aquest itinerari és un circuit familiar en part ombrejat que privilegia l'observació i la interpretació botànica, vitícola i històrica. Estacions de descobertes amb taulers d'interpretació són instal·lats a les vores del camí, sobre temes lligats al paisatge, al clima, a la geologia, a la fauna i flora locals. Així Maurí, amb els seus paisatges de vinyes, de boscos i de garrigues és una de les portes del País Càtar, al mig de la vall de l'Aglí. El territori cultiva no solament el vi, sinó també la història càtar i les activitats de plena naturalesa.

Visites i activitats :

Visita de la Capella de Sant Roch, és necessari de prendre una cita a l'ajuntament al 04 68 59 15 24. Gratuït.

No accessible als minusvàlids.

Camí del "Trompe l'œil", lliure d'accés

Excursions :

El camí del Roubials : 2h

El darrer bastió càtar: 4h

El camí de les amorioles : 2h

Punt de partida de les excursions al centre de lleures, a nivell de la Casa del Terror - Punt info Turisme

Visita de cellers :

Informacions al Punt Info Turisme.

Informacions pràctiques

Punt Info Turisme

Casa del Terror

Avinguda Jean Jaurès - 66460 Maurí

Tel : 04 68 50 08 54

maisonduterroir@gmail.com

Accessible als minusvàlids

Horaris d'obertura:

Els horaris poden canviar, no garantim aquestes informacions en el futur.

Per a qualsevol informació contacteu l'ajuntament.

Juliol i Agost:

10h00-13h00/ 14h30-19h00,
obert cada dia.

Setembre a juny: Excepte vacances
scolars : 09h00-12h30
Del dimarts al divendres

Setembre a juny :

Durant les vacances escolars

Contacteu l'Ajuntament

Ajuntament de Maurí

Tél. 04 68 59 15 24

E-mail : mairie.mauri@wanadoo.fr

Site internet : maury-village.com

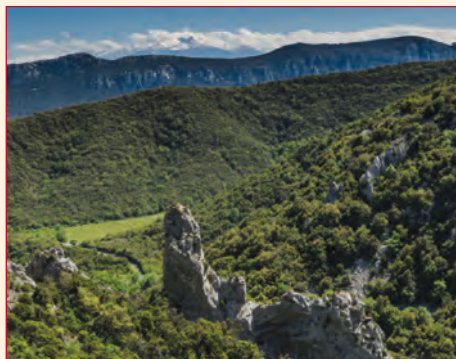
Per a més informació:

Sant Pau de Fenollet

Poble mediterrani del sud de França, que arracona el seu vinyer entre mar i muntanya. Situat sobre la carretera dels castells del País Càtar. Sant Pau gaudeix del privilegi d'ésser regat per dos rius l'Aglí i la Bulzana. Aquests han aprofundit el seu passatge entre els darrers contraforts de les Corberes, creant així dues meravelles de la natura.

Les Gorges de Galamus (al Nord), propícies al canyoning i **la Clusa de la Fou** (al sud) amb la seva Via Fèrria. Antiga Villaria Romànica, Sant Pau allotja una curiositat arquitectònica, **el Capítol**, col·legial del segle XIII, modificada al segle XVII.

Tradició vitícola i industrial, Sant Pau s'orienta a poc a poc vers el turisme verd i els esports de plena natura, aprofitant el seu entorn excepcional.

El Capítol

En el centre del poble, el Capítol, classificat Monument Històric és l'edifici simbòlic de Sant Pau. El seu petit campanaret heptagonal del segle XVII

domina la ciutat amb una vista sobre la vall i el sinclinal de Sant Pau, així com sobre les Gorges de Galamus i la Clusa de La Fou. Fundada a partir del segle VIII, la col·legial depenent del diòcesi d'Alet fou rica i molt influent en l'administració i l'organització territorial fins a la fi del segle XVIII. Després va ser venuda i transformada en pisos privats. Ara que forma part de nou del domini públic, obres importants de renovació han estat empreses per l'Estat i també per la ciutat, per fer-li retrobar la seva esplendor original. Avui allotja un museu d'arts i tradicions populars, d'arqueologia, de numismàtica i de minerals.

Continueu la vostra visita per l'església de Sant Pere i de Sant Pau, que troben els seus orígens al segle XI i el seu aspecte actual a la seva reconstrucció a l'inici del segle XIV. Una inscripció gravada damunt de la porta sud de l'església n'és testimoni. A l'interior, nombrosos elements (retaula, columnes, escultures...) formen un decorat ric.

Ermitatge de Sant Antoni de Galamus

Marxeu a la descoberta de l'ermitatge troglodita de Sant Antoni de Galamus passant pel camí d'excursió que parteix de l'Oficina de Turisme (aproximadament 1h de caminar a peu). Tallat al segle VII directament a la paret, a prop de les Gorges, i tot primer reduït a una sola cova on es troben conques, el lloc va ser ampliat el 1782 per una capella, edificada després del «Miracle de Suette».

Els habitants de Sant Pau de Fenollet van ser afectats per una epidèmia de Suette (gangrena que fa suar molt), de la qual haurien estat salvats per Sant Antoni.

Avui dia es pot visitar gratuïtament el lloc i admirar el plàtan plantat el 1782, que creix al mig de la roca.

L'accés a l'ermitatge es fa per les cèlebres Gorges de Galamus, indret natural classificat cavat per les aigües de l'Aglí a les parets calcàries.

Gorges de Galamus

El grandios indret de les Gorges de Galamus us sorprendrà pel seu relleu particular.

Les aigües de l'Aglí han cavat aquestes parets calcàries sobre més de 500 metres de profunditat per retrobar la Mediterrània.

Solcant la roca, l'aigua ha creat forats naturals profunds i vertiginosos, però també basses d'aigua translúcides alimentades per petites cascades, que fan feliços els aficionats de canyoning. Infranquejables fins el 1890, una petita carretera sinuosa va ser tallada a la manuela per obrers acròbates, per tal d'unir els pobles de Cubieres i de Sant Pau de Fenollet.

Podreu admirar el panorama sobre el famós Canigó pujant a les Gorges de Galamus, així com sobre la Clusa de la Fou.

Clusa de la Fou

Es tracta d'una clusa, que cava una V a la muntanya i la parteix en dos, a la sortida de Sant Pau de Fenollet, direcció d'Ansignan.

Les Gorges de la Fou, com un eco tel·lúric de Galamus, trenquen al sud del poble la cadena de Lesquerde.

Aquesta clusa obre la via a tots els pobles del Fenolledès i del Conflent.

Un pont romà travessa el riu i atesta el passatge ancestral dels homes.

Tot admirant aquest vestigi, es poden veure curiosament unes cavitats, resultat de l'erosió de la roca : «les marmites de gegants» on- segons la llegenda- les fades venien a rentar la seva roba!

En aquest espai de verdura i de frescor, un antic establiment termal era en activitat de 1906 a 1914.

Però a partir d'aquesta època, habitants de Sant Pau i turistes encantats pel lloc, un decorat grandios de roques blaves, descobreixen també les virtuts d'una aigua mineral, sulfurosa, càlcica, benèfica que estiu com hivern raja a 24°C.

Els croquants, especialitat de Sant Pau de Fenollet

Ja fa dos segles que la tradició ancestral de fabricació del Croquant (mena de carquinyolis) de Sant Pau i del biscotí, és transmesa de generació en generació pels fabricants de bescuits del poble.

El Croquant, del qual la història va lligada al cultiu de l'ametller en el Fenolledès, era servit per postres per les

festes de Pasqua i de Pentecosta, acompanyat d'un vi dolç natural (moscatell o altre) també famós.

Sis fabricants de bescuits, ambaixadors del Croquant de Sant Pau, agrupats al si d'una associació, defensen alt i fort aquesta marca dipositada per un producte de terror de gran qualitat, sovint imitat, mai igualat.

Descobriu-los en els seus punts de venda i de degustació.

Informacions pràctiques

Oficina de Turisme

Ronda de l'Aglí, 26

66220 Sant Pau de Fenollet

Tél : 33 (0)4 68 59 07 57

E-mail : contact@st-paul66.com

Site internet : www.st-paul66.com

Horaris d'obertura :

Setembre à juny,

Del dimarts al dissabte

10h-12h/14h-18h

Juliol-agost,

Del dilluns al dissabte

10h-12h/15h-19h.

Accessible als minusvàlids.

Ajuntament

Carrer Aragó, 20

66220 Sant Pau de Fenollet

Tél. 04 68 59 00 26

E-mail : mairie.stpaul66@wanadoo.fr

Site internet : www.st-paul66.com

Horaris d'obertura :

Del dilluns al divendres,

9h-12 et 14h-17h

Per a més informació:

Visites a Sant Pau de Fenollet :

El Capítol i el seu museu,

Situats al costat de l'Oficina de Turisme.

Els edificis poden ser visitats a les mateixes hores que el museu que allotgen.

Obert als horaris de l'Oficina de Turisme.

Tarifes:

Adults : 2€ - Tarifa reduïda : 1€

Grups a partir de 10 persones : 1€

Gratuït pels menors de 15 anys.

Pàrquing, lavabos.

Església de Sant Pere i de Sant Pau

Plaça Chanoine Grassaud

66220 Sant Pau de Fenollet

Ermitatge de Sant Antoni de Galamus

L'ermitatge és obert de 10h a 19h,

d'abril a octubre

Tel : 33 (0)4 68 73 70 98

Dos accessos van a l'ermitatge

Un per un sender a partir del pàrquing

del mirador. L'altre per escales.

Gratuït, no accessible als minusvàlids

Gorges de Galamus

La circulació en les Gorges és prohibida als autobusos i als camping-cars.

Per això és recomanat de visitar les gorges a peu i de deixar el vehicle als pàrquings.

Durant els mesos de juliol i d'agost, de

13h a 19h, una circulació alternada

facilita el passatge de les gorges.

Vehicles llançadores són a disposició a

a partir dels pàrquings durant aquest

període estiuenc.

Clusa de la Fou i pont romà

Carretera Departamental D619

Accessible tot l'any

Activitats

informacions prop de l'oficina de turisme de Sant Pau de Fenollet :
Via ferrata, Canyoning, Visita dels cellers, Excursions.

Cauders de Fenollet

La primera menció de Caudiers pareix el 842. A aquesta data, Carles el Calb dóna a un dels seus cavallers, el vescomtat de Fenollet del qual depenia **Villaria Cauderiae**, per defensar la regió contra les invasions dels sarraïns. Els vescomtes fan construir el **castell de Sant Pere**, sobre el promontori de Fenollet, per tancar els accessos a la vall de l'Aglí.

A aquesta època, els castells són envoltats de masies dispersades i a Cauders es troba únicament la «cellera», avui anomenada «el fort», on es guarden els aliments i on es refugia la població durant les invasions sarraïnes. L'església parroquial és edificada al lloc anomenat «Laval» a 1 km del poble actual, al peu del castell de Sant Pere, a l'entrada de les Gorges de Sant Jaume.

Al segle XII, Arnau de Fenollet fa edificar les fortificacions al voltant de l'actual barri del Fort. Per completar aquest dispositiu de defensa del castell de Sant Pere, el **castell de Castel Fizel**, «castell fidel», és edificat per vigilar la vall de l'Aglí.

Antiga capital del Fenolledès

A la pau de Corbell, el 1258 per tal d'evitar les aliances dels senyors locals amb els reis d'Aragó, Sant Lluís decideix d'adjuntar directament el Fenolledès al Domini de França. Cauders del Fenollet esdevé ciutat reial, seu de la Vegueria del país del Fenolledès. Durant cinc segles, el poble aprofita la glòria, les riqueses i la seva notorietat, però també pateix guerres, pillatges i incendis a causa de les guerres de religió i de la seva situació fronterera amb Espanya.

En efecte, la frontera entre Occitània i Catalunya se situa al sud del Fenolledès, entre Estagell i La Tor de França. Es parla el mateix occità en el Fenolledès que en tota la vall de l'Aude.

Sant Lluís estableix la línia de defensa de Puyllorenc a Queribus. El Fenolledès, a davant d'aquesta línia, és doncs directament exposat als atacs espanyols.

En el poble, nombrosos elements encara visibles, assenyalen la seva importància. La torre d'angle de l'edifici situat enfront de l'ajuntament, la **Torre del Veguer**, classificada Monument Històric, marca la noblesa del propietari. Un jutjat s'instal·la a Cauders de Fenolledès.

Els jutges, advocats, algutzirs i notaris formen la burgesia del poble hi han probablement edificats les dues **cases amb panys de fusta**, sobre la plaça de l'ajuntament. Al segle XVI, els hugonots ocupen les ruïnes del castell de Sant Pere. És a aquesta època que la predel·la (part baixa) del retaule de Nostra Senyora de La Vall és destrossada. Una nova església és edificada a la fi del segle en els barris nous. A l'interior, un retaule d'estil clàssic del castell de Versalles és dedicat al rei Lluís XIV.

Primera federació de França

El 3 d'agost del 1789, els caudersencs aprenen els esdeveniments del 14 de juliol i la presa de la Bastilla.

El 6 d'agost, els guardies comunals del País del Fenolledès es reuneixen en el prat del Sant Sagrament per defensar el coll de Sant Lluís.

Els edils comunals juren de donar-se assistència mútua: aquest jurament constitueix la primera federació de França.

Cada any, a Cauders, una gran festa republicana és organitzada a aquesta data, a la plaça de l'ajuntament. Després de la creació dels departaments, el Fenolledès és separat en dos entre l'Aude i els Pirineus Orientals, Cauders perd la seva qualitat

de cap de cantó per ser integrat al cantó de Sant Pau de Fenollet.

Si Cauders de Fenollet arriba a 1359 habitants el 1834, avui reuneix 636 habitants però resta orgullosa del seu ric passat històric i cultural.

Un pont en espiral

Sobre la carretera del coll de Sant Lluís, un pont en espiral, edificat al segle XIX, per ordre del Lluís-Felip, facilita el passatge entre Portvendres i Tolosa. El primer dret de peatge després de la Revolució hi és instaurat. No marxeu sense admirar el panorama sobre el poble i la vall.

Aquesta carretera us porta també al **Pic de Bugarach**, cèlebre d'ençà del 2012, a conseqüència de la predicció de la fi del món....

Nostra Senyora de La Vall

Podeu anar tot caminant del poble fins a Nostra Senyora de La Vall, situada a 1km.

Edificada a la fi del segle XV a l'emplaçament d'una església del segle IX, la capella-ermitatge és remarcable per la seva pineda, el seu retaule de pedra policromada del segle XII. Principal lloc de culte del Fenolledès quan Cauders era ciutat reial, la població venia a demanar protecció contra les epidèmies de pesta o de còlera. Característics del Fenolledès, el seu retaule i la seva estatutària són consagrats gairebé exclusivament a Santa Anna i a la Verge.

S'hi arriba per un camí de processió des de la Capella de Santa Anna i s'entra pel lloc de l'antic cementiri parroquial i la porta «Nostra Senyora de Douna pa», edifici classificat.

Va ser salvada dues vegades de la venda com a bé nacional, a la Revolució i amb Napoleó III, gràcies a les peticions de les poblacions i dels seus representants elegits.

Una altra capella més modesta és situada darrere l'estació.

La capella de Sant Martí, datada del segle XV, renovada recentment, allotja un baix relleu representant Sant Martí compartint el seu abrís.

Cauders, capital de l'orquídia

L'encontre al llarg de la vall de l'Aglí, dels terrenys calcaris i esquistosos, del clima mediterrani i atlàntic entorn del pic de Bugarach, són propicis al desenvolupament de les orquídies indígenes europees.

Entre les 130 a 140 espècies classificades a França, més de 80 són presents en aquest territori, cosa que en fa, del pic de Bugarach al nord fins a Sornià al sud, una de les regions més riques de França en orquídies botàniques.

Les trobareu de març a setembre el llarg dels camins d'excursió.

Informacions pràctiques

Sindicat d'iniciativa

Plaça de la Federació
66220 – Cauders de Fenollet
E-mail : info@caudies-si.fr
Tél. : 04 68 73 87 37
Site internet : www.caudies-si.fr

Ajuntament

Plaça de l'Ajuntament
mairie.caudies@wanadoo.fr
www.mairie-caudies-fenouilledes.fr
Tél. : 04 68 59 92 25
Obertura :
del dilluns al dissabte de 9h a 11h45

Visites i activitats :

Inici de les excursions a partir del
Sindicat d'iniciativa.
Visites de Nostra Senyora de La Vall
i visites guiades del poble:
contacteu el Sindicat d'iniciativa.

A veure també:

Bosc dels Fanges
Gorges de Sant Jaumes
Bosc de Boucheville
Fenollet
Castel Fizel
Centre de vacances de Castel Fizel
GR 36
La torre del Fenolledès
El camí càtar
Visites dels cellers

Per a més informació:

La Pradella-Puillorenç

Al peu del Podio Laurentí, el poble de La Pradella-Puillorenç és enterament per allò de compartir la cosa antiga i la nova. Puillorenç, el poble vell, ocupa la vall inferior de la Bolzana i la de Camparié.

Al nord del poble, s'aixeca sobre un pic escarpat, absolutament nu, el **castell Càtar de Puillorenç**.

La Pradella, la «ciutat nova» ha crescut a la confluència de la Vall de la Bolzana i del Fenolledès a la fi del segle XIX i a l'inici del segle XX.

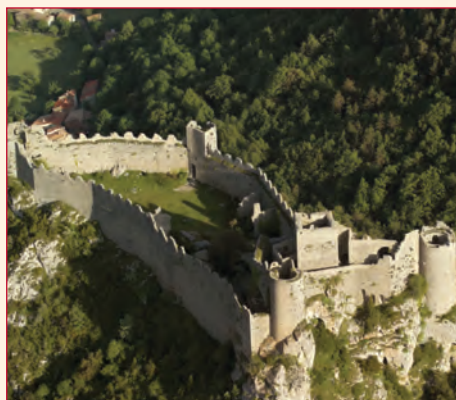
L'imponent **viaducte** de 190 m de llarg, magnífica obra d'art, marca per sempre el passat ferroviari de La Pradella, que

fou una estació privilegiada de la línia Ribesaltes-Quillan.

El poble de La Pradella-Puillorenç també és remarcable amb els seus boscos que l'envolten i en particular **el bosc comunal de les Fanges**.

Antic bosc reial, aquest ha conegut la seva expansió al temps de Colbert que destinava els seus pins de gran talla als pals d'arborada dels galions del Rei Sol. Una muralla de 7km de llargària separava el bosc reial del bosc comunal. Avui dia hom troba encara les traces i algunes pedres gravades amb la flor de Liri.

Al segle IX, la regió de Puillorenç és anomenada «Vall de Santa Creu» i forma part del comtat de Fenolledès, propietat dels comtes de Besalú.

Castell de Puillorenç

Edificat sobre el mont Ardu, entre 958 i 986, el castell succeeix sense dubte a una fortalesa més antiga, edificada pels Wisigots, a 697 m d'altitud.

Han utilitzat la roca per tallar les pedres allà mateix. El castell inicial molt modest, com una torre quadrada, és citat el 985 (en un text del rei Lothar) Restaurat i eixamplat al segle XII, és remarcable per la seva forma i els seus mitjans de defensa; cada angle és flanquejat d'una torre i de la seva esplanada.

Puillorenç fa part dels «**5 fills de Carcassona**» al mateix títol que el castell de Termes, Aguilar, Perapertusa i Queribus.

El rei de França, Sant Lluís ordena el 1255 de fortificar Puillorenç, el nom del qual ve de Pueg Laurenc i recorda la seva posició de sentinella.

Guarda l'entrada de França pel sud a aquesta època amb les 4 altres ciutadelles i així cobreixen Carcassona a distància.

Puillorenç vigila la vall de Bolzana i guarda l'entrada cap a la Vall Alta de l'Aude pels colls d'Albouch i Compérié en el bosc d'En Malo.

Temible per la seva arquitectura defensiva: l'accés es fa contornejant el massiu pel costat esquerre tornant a pujar la Bolzana pel poble de Puillorenç i seguint una carretera prou costeruda fins a una àrea més avall del castell.

Llavors pugeu per un camí botànic habitat per l'ONF (comptar almenys 15 minuts de caminar) i us retrobareu al peu de tortuositats, un camí de zigzagues amb fortificacions foradades d'espitlleres.

Una escala va ser habilitada pel municipi el 1991 per permetre-vos d'accedir a la porta principal i a l'interior del recinte.

És vast, ben conservat, poternes desemboquen sobre panorames espantosos sobre els voltants! Sota el cos de la torre mestra, unes cavitats naturals van ser utilitzades, com a reserves, però sobretot com a sortida secreta obrint sobre la vertiginosa paret del nord.

Inconquerible si s'ataca de front, va rebutjar els assalts dels Aragonesos diverses vegades, el 1473 i el 1495, però sense èxit.

Tanmateix les tropes espanyoles se'n apoderaren amb l'ajuda d'un espia el 1635.

D'una part mal defès ja que desproveït d'homes d'armes que havien marxat com a reforç a Leucata, d'altra part escollint el moment en el qual una altra part de la tropa havia baixat a buscar avituallament...

Poc després, el Tractat dels Pirineus (1659) fa perdre tota importància al castell que és desclassificat i progressivament abandonat.

Una guarnició simbòlica s'hi queda fins el 1804 probablement, constituïda d'homes anomenats les «mortes pagues» que no eren pagats però exempts.

Informacions pràctiques

Ajuntament

Tél. : 04 68 20 52 07

E-mail : mairie.lapradelle.puilaurens@wanadoo.fr

Pirineus Audesos Turisme

Tél : 04 68 20 59 61

Axat (en temporada)

Tél : 04 68 20 07 78

Quillan (tot l'any)

www.pyreneesaudois.es.com

Castell de Puillorcenc

Tel. : 04 68 20 65 26

chateau.puilaurens@orange.fr

tarifes : 5€ adult ; 3€ nens (6 à 15 anys) ;

4€ grup (10 adults)

Obertura :

Abril, octubre, novembre: 10h00-17h00

Maig: 10h00-18h00

Juny, setembre: 10h00-19h00

Juliol, agost: 9h00-20h00

Febrer, març: cap de setmana i vacances

escolars : 10h00-17h00

Allà mateix

Pàrquing gratuït.

Botiga.Lavabos i lavabos minusvàlids.

Màquines de begudes i llaminadures.

Àrea de pícnic.

Consignes de seguretat del lloc

Prendre aigua.

Accés amb cotxet prohibit.

Ser ben calçat.

Prohibit de tallar plantes i flors.

Portar lligats els animals.

Per temps de temporal,

la visita és prohibida.

Aguantar la mà dels vostres nens.

No hi ha accés per minusvàlids

Excursions

Diversos camins passen

a proximitat del poble.

Per més informació,

contactar Pirineus Audesos Turisme.

Per a més informació :

Axat

Des de sempre Axat viu sota el signe de l'aigua, la del riu que la travessa, l'**Aude**, antic Atax.

Torrent fogós , és tan apreciat per la pesca a la truita (1ra categoria) com pels esports d'aigua-viva.

Ciutat etapa, a la cruïlla de les departamentals 117 i 18, sobre la carretera de Perpinyà i d'Espanya, a 398m d'altitud, Axat s'estén en una conca, envoltada de muntanyes emboscades que formen un circ de verdura, i que desemboquen sobre les gorges de Sant Jordi.

El barri alt d'Axat, anomenat «del Marroc» i dominat pel Pic d'En Malo (1098 m) és el barri més antic. És situat sota l'església construïda el 1630 per iniciativa de Raymond de Dax i sota els vestigis del castell de Dax i sota els vestigis del castell d'Axat, esfondrat sobre ell-mateix vers l'interior i que dona la impressió d'ésser omplit.

El castell d'Axat

A la data de la seva primera menció el 1306, el castrum pertany a la família de Castelport.

El 1467 esdevé la propietat del senyor Arnaud de Dax i rehabilitat al segle XVI. El 1637, els habitants demanen a dependre de la seva guarda.

Compost a l'origen de dos recintes on els habitants es refugien en cas d'atac. Situat entre els castells de Puillorenç i de Puivert, el seu paper és de bloquejar les infiltracions enemigues a través dels engorjaments caòtics i dels boscos profunds de l'alta vall de l'Aude.

Com el castell de Puillorenç, forma part del sistema de defensa avançat de la Ciutat de Carcassona.

En mal estat i abandonat el 1793, el marquès d'Ayat fa construir un nou domicili al peu del turó. Encara visible, porta el nom de «Castell». Avui, sobre les ruïnes de l'antic castell, l'antiga església ofereix un punt de vista remarcable sobre les velles teulades del poble i la conca d'Ayat.

L'antiga església

Església parroquial fins el 1958, data a la qual és desafectada. Una nova església és construïda a la part baixa del poble. Baixant al poble, podreu veure el **Pont Vell**, contemporani de l'església de 1630 i en estat perfecte de conservació, és una de les obres d'art rares que es troben al curs superior de l'Aude.

Viaducte de Canals

Quina és l'altra obra d'art que no passa desapercebuda a Ayat?

Construït el 1900, al mateix temps que la via fèrria, el viaducte de Canals comporta 9 arcades per una llargada total de 192 metres.

Describeix una ampla corba al damunt de l'Aude i puja vers el Coll de Campérié, a darrere la part alta del poble.

L'Aude

Sabeu que el riu Aude pren les seves fonts al nivell del massiu del Carlit als Pirineus Orientals?

És retingut pels pantans de Matemala i Puigvaladó i s'obre un passatge en la frau de la Pierre-Lys, per travessar a continuació Quillan, Campagne sur Aude, Espérazza, Couiza, Limós, Carcassona abans de topar-se amb la muntanya Negra i bifurcar vers l'Est i la Mediterrània. Però Ayat també és conegut pel seu ric passat industrial.

Patrimoni industrial

Des del segle XVIII, el senyor d'Ayat fa construir una **forja pel ferro**.

La fusió de la barreja de mineral i de carbó fonen el ferro.

A la fi del segle XIX, nombroses **serradores mecàniques** s'implanten a Ayat.

Aquestes són alimentades per **fàbriques hidroelèctriques**.

La més antiga és la de Sant Jordi. Posada en servei per Joachim Estrade el 1900, d'una potència inicial de 3200cv, alimenta en 20 000 volts una línia sobre pilars metàl·lics de 100 km. El 1907, 200 municipis de l'Aude i dels departaments veïns són alimentats.

D'altres fàbriques (Gespe, Escouloubre) i d'altres pantans (Aguzou, Puigvaladó, Matemala) són construïts i aporten una afluença de població a la vall de l'Aude i a Axat. L'electricitat produïda permet de crear noves activitats com la **cartoneria** el 1905.

Tanca les seves portes el 1934.

Després de diversos projectes, el pont nou és construït el 1923, de formigó armat a tres revoltos de 38m al total.

Informacions pràctiques

Ajuntament

66 carretera departamental

11140 Axat

Tél. 04 68 20 50 28

mairie.axat@wanadoo.fr

Del dilluns al divendres,

8h30 -12 i 13h30 -18h.

I un dissabte sobre dos de 9h a 12h.

Pirineus Audeos Turisme

Tel: 04 68 20 59 61

Axat (en temporada)

Tel: 04 68 20 07 78

Quillan (tot l'any)

www.pyreneesaudois.com

Visites i activitats

Canyoning,

Excursió,

Piscina

Per a més informació:

La descoberta de la regió amb el Tren Vermell

Veniu amb nosaltres i descobriu un mosaic de paisatges al ritme tranquil dels nostres trens, en un ambient de convivència! El nostre agent d'acolliment amenitza el recorregut amb un comentari variat, inspirat pels 60 kms d'aquesta línia centenària, que lliga dos departaments, d'Aixat a Ribesaltes, de l'Aude als Pirineus Orientals. En aquest trajecte entre Rosselló, vall de l'Aglí, Fenolledès, travessareu vinyers famosos, dominats pels penya-segats de les Corberes i el castell de Queribus. La part de l'Aude us encantarà amb els seus boscos i la fortalesa de Puilloreng, túnels i viaductes impressionants entorn d'Aixat oferint als passatgers un panorama inexpugnable i una bonica partida de fet i amagat amb les aigües vives del riu Aude..

Informacions i reservacions:

Tél. +33 (0)4 68 200 400

Tél. +33 (0)4 68 599 902

E-mail : info@letrainrouge.fr

Web : www.letrainrouge.fr

Tren del País Càtar i del Fenolledès

Ronda de l'Aglí, 26 – 66220 Sant Pau de Fenollet

El tren circula d'abril a octubre

4 recorreguts opcionals són proposats, de 2h a mitja jornada:

El recorregut dels viaductes (Axat- Cauders de Fenollet)

El recorregut dels Viaductes i del Fenolledès

(Axat- Sant Pau de Fenollet)

El recorregut de les vinyes

(Sant Pau de Fenollet – Espirà de l'Aglí)

El gran recorregut (Axat- Espirà de l'Aglí)

Com anar a les estacions?

Seguir en la RD 117, les plaques de senyalització TPCF d'Espirà de l'Aglí a Axat.

A l'estació d'Aixat un edifici d'acolliment /taquilla disposa d'informacions turístiques i de lavabos adaptats.

Pels vostres bitllets, els podeu prendre en el tren a condició de reservar abans.

Els trens turístics :

L'Imperial (cotxe cobert amb plataforma)

circula d'Aixat a Sant Pau de Fenollet.

El tren disposa d'un lavabo adaptat.

El Picassó (tren cobert) circula d'Espirà de l'Aglí a Sant Pau de Fenollet. El tren no disposa de lavabos.

Label Tourisme i Handicap

Totes les estacions, entre Espirà de l'Aglí i Axat són accessibles a qualsevol mena d'handicap.

Els trens són equipats de plataformes elevadores que permeten l'accés a les butaques i un espai és reservat a les persones minusvàlides i a les persones sordes.

Equipaments i documents de visita embarcats són posats a disposició per les persones sordes i cegues.

Un canvi de tren de l'Imperial al Picassó (i inversament segons el sentit de circulació) és necessari a Sant Pau de Fenollet.

Aquest fascicle ha estat realitzat pel Sindicat Mixt del Tren Turístic del País Càtar i del Fenolledès.
Centre Aragó — 66310 Estagell — Tel: 04 68 29 10 42- smixtetpcf@orange.fr

Textos

Sindicat Mixt del Tren turístic del País Còtar i del Fenolledès,
País Turístic Agli- Verdoubles,
Comunitat de Municipis Agli-Fenolledes,
Comunitat de Municipis Pirineus- Audesos,
Els ajuntaments d'Espirà de l'Agli,
Cases de Pena, Estagell, Mauri, Sant Pau de Fenollet,
Cauders de Fenollet, La Pradella-Puillorenc i Axat.

Crèdits fotogràfics

Philippe Dubedat, Hélène Gaignon, Lionel Moogin
Mairie de Lapradelle-Puilaurens, Philippe Raynaud, Ron Scherl, SA TPCF, CCAF.

